

18/01/2020

Μελετώντας τον Βίο του Αγίου Σιλουανού του Αθωνίτου (σε συνέχειες)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως



Επίκαιρο “ΘΥΜΙΑΜΑ” εκ μέρους του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως, κ. Ιερεμίου, με θέμα τον Βίο του Αγίου Σιλουανού του Αθωνίτου (σε συνέχειες).

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ](#)

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΙΔΩΝΑΝΟΣ (5)

(Σὲ συνέχεια)

1. Μελετῶντες τὸν βίον τοῦ ἁγίου Σιδωνανοῦ τοῦ Μιθηνίτου, ἀδελφοὶ χριστιανοί, σταματήσαμε στὸ σημεῖον ποὺ ὁ ἅγιος ἐνωθεῖ μὴ μεγάλη κατάρπωση τῆς ψυχῆς του, ἓνα βασανιστικὸ μαρτύριον, λόγῳ τῶν ἐπιθέσεων τῶν βλασφημῶν λογισμῶν· ἀλλὰ ὁ ἅγιος στήν συνέχεια ἐνωσε καὶ μὴ ἀνέκδοτη χαρὰ ἀπὸ μὴ μεγαλοπρεπῆ καὶ γλυκεῖα θεοφάνεια, ποὺ ἔλαβε. Τοῦ φανερώθηκε ὁ Χριστός, στὸν Ὁποῖο προσευχόταν θερμὰ νὰ τὸν ἀπαλλάξει ἀπὸ τὸ μαρτύριον τῶν κακῶν λογισμῶν! Ἀλλὰ, γιατί μερικοί, σὰν τὸν ἅγιο Σιδωνανό, γίνονται τέτοια φαινόμενα, ἐνῶ ἄλλοι τὰ θεωροῦν αὐτὰ ὡς περίεργα καὶ παράξενες καταστάσεις;

2. Κάθε ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, εἶναι ἓνα μοναδικὸ φαινόμενο καὶ στὰ πνευματικὰ ἀκόμη θέματα. Γενικὰ οἱ ἅγιοι Πατέρες κατατάσσουν σὲ τρία εἴδη τὴν πνευματικὴ ζωὴ τῶν χριστιανῶν. Στὸ πρῶτον εἶδος ἀνήκουν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι ποὺ πιστεύουν στὸν Θεὸ καὶ κάνουν μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ κάποιον ἀγῶνα νὰ τηρήσουν τίς ἐντολές του. Σ' αὐτὸ τὸ εἶδος ἀνήκουν οἱ περισσότεροι χριστιανοί, ποὺ ζοῦν μὴ συνηθισμένη πνευματικὴ ζωή. Ἄν αὐτοὶ οἱ χριστιανοὶ εἶναι σταθεροὶ στὴν προσπάθειά τους καὶ τὸν ἀγῶνα τους, τοὺς ἔρχεται μεγαλύτερη Χάρη καὶ γίνονται περισσότερο τὸν Θεό. Σ' αὐτὸ τὸ εἶδος ἀνήκουν καὶ πολλοὶ μοναχοί.

Στὸ δεύτερον εἶδος ἀνήκουν οἱ χριστιανοὶ ἐκεῖνοι, ποὺ παίρνουν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ κάποια μεγαλύτερη Χάρη ἀπὸ τὸν Θεό, καὶ μὲ τὴν Χάρη αὐτὴ, ἀγωνίζονται δυνατὰ ἐναντίον τῶν παθῶν τους. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Θεὸς τοὺς δίνει στὴν συνέχεια ἀκόμη μεγαλύτερη Χάρη καὶ φθάνουν σὲ ψυχλότερο βαθμὸ ἀρετῆς.

Καὶ στὸ τρίτον εἶδος ἀνήκουν οἱ χριστιανοὶ ἐκεῖνοι καὶ οἱ μοναχοὶ ἐκεῖνοι ποὺ, λόγῳ τῆς φλογερότητάς τους, ἔλαβαν ἀπὸ τὸν Θεὸ μεγάλη Χάρη, αὐτὴ τὴν Χάρη ποὺ λαμβάνουν οἱ τέλει. Καὶ νοιώθουν αὐτοὶ ἀπέραντη χαρὰ καὶ εὐτυχία γι' αὐτὴν τὴν κατάστασιν ποὺ ζοῦν. Ζοῦν τὸν παράδεισον. Ἀλλὰ εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ κρατήσει κανεὶς τὴν Χάρη τῶν τελείων, ποὺ τοῦ δόθηκε ἀπὸ τὴν ἀρχή. Στὴν συνέχεια θὰ νοιώσει, ἢ ἐξ αἰτίας του, ἢ, λόγῳ κάποιου παιδαγωγικοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ, θὰ νοιώσει, λέγω, τὴν ἄρση τῆς θείας Χάριτος, τὴν ἐγκατάλειψιν τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ ψυχὴ του θὰ ἔχει μὴ βασανιστικὴ κόλασιν γι' αὐτό.

Ὁ ἅγιος Γέροντας Σιδωνανὸς ἀνῆκε σ' αὐτὸ τὸ εἶδος τῶν μοναχῶν. Ἀγάπησε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πολὺ δυνατὰ τὸν Χριστό, ζῶσε τὴν ἀγάπην αὐτὴ μὲ γλυκασμὸ στὴν προσευχή, ἀλλὰ

υπέφερε δυνατά όταν ἔχανε τὴν ἀπόλαυσή του αὐτὴ μετὰ τὴν ἄρση τῆς θείας Χάριτος. Γι' αὐτὸ καὶ ἔλεγε στοὺς γύρω του: «Εἰσεὶς δὲν μπορείτε νὰ καταλάβετε τὸν πόνο μου!» Όταν περιέγραφε τὴν ἀπαρηγόρητη λύπη καὶ τὸν θρήνο τοῦ Ἀδάμ γιὰ τὴν ἐξοσὴ του ἀπὸ τὸν παράδεισο, οὐσιαστικὰ περιέγραφε τὸν δικό του θρήνο καὶ τὴν δική του θλίψη γιὰ τὴν χαμένη ἀπ' αὐτὸν θεία Χάρη.

3. Ακριβῶς δέ, ἐπειδὴ ὁ δόκιμος ἀκόμη Συμεὼν ἐνοιῶθε βαθύ πόνο, ὅταν ἡ ψυχὴ του ἔχανε τὸν γλυκαρισμὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτὸ καὶ πονοῦσε πολὺ, ὅταν διέπραττε κάποια ἁμαρτία. Τὸν πόνο γιὰ τὴν ἁμαρτία ὁ Συμεὼν τὸν βίωνε βαθειά καὶ δυνατά. Τὴν μετάνοιά του τὴν ἐκδήλωνε μὲ ἀκράτητα δάκρυα μέχρι νὰ νοιώσει ἡ ψυχὴ του ὅτι ὁ Θεὸς τὸν συγχώρησε. Ὁ Συμεὼν, ὅταν ζητοῦσε ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ τοῦ συγχωρέσει μία ἁμαρτία ποὺ διέπραξε, ζητοῦσε νὰ τοῦ συγχωρέσει ἐντελῶς τὴν ἁμαρτία αὐτή. Ζητοῦσε ὁ Θεὸς νὰ τὸν κάνει νὰ τὴν μισήσει, ὥστε νὰ μὴν τὴν ξανακάνει πιά. Προσευχόταν νὰ τὸν λυτρώσει ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸν «νόμο τῆς ἁμαρτίας», ποὺ ἐνεργεῖ μέσα μας (Ρωμ. 7,23). Βίωνε μὲ πολλὴ θλίψη τὸ ἐπακόλουθο τῆς ἁμαρτίας, ποὺ εἶναι τὸ νὰ χάσει τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, καὶ γι' αὐτὸ φοβόταν μὴν ξαναπράξει τὴν ἁμαρτία. Γιὰ τὸν δόκιμο μοναχὸ Συμεὼν τὸ φοβερώτερο ἀπ' ὅλα ἦταν τὸ νὰ χάσει τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ. Ἡ συνείδησή του ἔκανε κάτι, ποὺ δὲν τὸ ἤθελε ὁ Θεός, ἦταν γι' αὐτὸν ἡ χειρότερη κόλαση. Αἰσθανόταν βαθειά θλίψη στὴν συνείδησή του, γιατί ἁμάρτησε κατὰ τῆς ἀγίας ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Ὅποιος ἔχει ἀγαπήσει τὸν Χριστό, τὸ νοιώθει πραγματικὰ ὅτι εἶναι φοβερὸ βέβαιος τὸ νὰ προσβάλλει αὐτὴν τὴν ἀγάπη.

Τέσο, λοιπόν, δυνατὰ βίωνε τὴν μετάνοιά του ὁ Συμεὼν, γι' αὐτὸ, ὅταν ἁμάρτανε, ζοῦσε τὴν κόλαση τοῦ ἄδου, «ἐβόα ἐξ ἄδου κατωτάτου», μέχρις ὅτου εὗρισκε πάλι ἐκεῖνο ποὺ ἔχασε.

Με πολλὰς εὐχάς,

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας

ΤΡΙΑ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟ

Ἀδελφοὶ χριστιανοί, μὴν παραλείπετε τὴν προσευχή σας. Ἔστω καὶ λίγη, ἀλλὰ νὰ εἶναι θερμὴ βγαλμένη ἀπὸ τὴν καρδιά μας. Καὶ στὴν προσευχή μας πρῶτο αἶτημα πρέπει νὰ λέγουμε τὸ νὰ μᾶς δώσει ὁ Χριστὸς τὴν χάρη Του νὰ τὸν ἀγαπήσουμε πολὺ. Πάνω ἀπ' ὅλα νὰ παρακαλοῦμε νὰ ἀγαπήσουμε τὸν Χριστό καὶ ὅ,τι καὶ ἂν μᾶς συμβεῖ στὴν ζωὴ μας, νὰ μὴν χάσουμε ποτὲ τὴν ἀγάπη μας σ' Αὐτόν. Ἐπίσης, χριστιανὰ μου,

νὰ διαβάζετε τὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο καὶ τοὺς βίους τῶν ἁγίων. Καὶ τὸ ἄλλο ἀκόμα τὸ σοβαρό, νὰ πᾶτε, παρακαλῶ, νὰ ἐξομολογηθεῖτε τὰ ἁμαρτήματά σας σὲ κάποιον πνευματικὸ πατέρα, γιατί πῶς θὰ περυσιαστοῦμε στὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως, λερωμένοι καὶ βρωμακίει μὲ τὰ ἁμαρτήματά μας; Μετάνοια, ἀδελφοί, μετάνοια, γιὰ νὰ καθαρῶναι ἡ ψυχὴ μας καὶ νὰ ἀπολαμβάνουμε τὸν Θεὸ μας, γιὰ τὸν Ὅποιο εἴμαστε πλασμένοι. Γιατί μόνο μὲ καθαρὴ ψυχὴ μπορούμε νὰ γευθοῦμε καὶ νὰ ἀπολαύσουμε τὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν Θεὸ μας.

Γιὰ ἐπισκοπὴν στοιχείων μὴν ἀνὰ σελ. 6976013647.

Τὸ παρὸν φυλλάδιον διανοίμεται στοὺς χριστιανοὺς γιὰ δωρεαντικὴν τοὺς διανομήν.

[ΑΝΑΖΗΤΗΣΤΕ ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΜΕΡΗ ΕΔΩ](#)